

Anders Borg: Tal på moderaternas partistämman 2013

Talare
Anders Borg
Finansminister

Datum
17 oktober 2013

Idag är det 331 dagar kvar till valdagen 2014.

Det är vår uppgift att vinna valet. Det är vår uppgift att fortsätta reformera Sverige.

Det är vad partistämman handlar om.

Vi ska samla oss, lägga fast vår politik och vinna valet.

Det handlar om jobben, kunskapen och välfärden.

Med fler jobb säkrar vi ett starkare Sverige.

Med mer kunskap och växande företagande säkrar vi ett starkare Sverige.

Med fler jobb, mer kunskap och växande företagande säkrar vi en starkare välfärd.

Det är jobben som är skillnaden i svensk politik – bara med fler jobb blir det mer välfärd.

Det blir bara fler jobb om det lönar sig bättre att arbeta, om vi blir bättre utbildade och om vi är mer konkurrenskraftiga. Så säkrar vi välfärden.

Sverige står starkare idag än när Alliansen vann valet 2006 och starkare än 2010.

Sverige är idag bättre rustat att möta framtiden.

De offentliga finanserna är starkare än när vi tillträdde.

Trots den djupaste internationella krisen sedan depressionen har vi minskat skuldsättningen.

Den offentliga sektorns skulder har minskat med strax över 5 procent, medan skulderna i de övriga industriländerna har ökat med motsvarande nästan 35 procent av BNP.

Sverige har starkare offentliga finanser än nästan alla jämförbara länder. Vi har mindre underskott, lägre skulder och bättre långsiktig uthållighet.

Då står Sverige bättre rustat och är säkrare än andra länder.

Det är viktigt för det är centralt att den ekonomiska politiken kan bidra till att stabilisera Sverige i en orolig värld.

På de globala finansiella marknaderna avlöser kriserna varandra.

Asienkris, Rysslandskris, IT-kraschen och Lehmankraschen har följt varandra.

IMF-program för Lettland, Island, Ungern, Grekland, Irland, Portugal och Cypern har följt slag på slag.

I bästa fall har vi undvikit en politisk härdsmläta i USA med potentiellt förödande konsekvenser för återhämtningen.

Sverige är en liten öppen ekonomi. Det är bra. Vår högteknologiska industri är stark nog att bära en höglöneekonomi.

Men öppenheten gör oss beroende och ökar risken för att internationell oro påverkar oss.

Då måste vi ha kraft och resurser att hålla emot. Att stötta, när världen bromsar.

Det betyder inte att vi tror att den ekonomiska politiken kan isolera Sverige från

världens bekymmer.

Den som tror för mycket på stabiliseringspolitiken - och fastnar i aldrig nog och alltid mer - kommer föröda de offentliga finanserna.

Då tappar man greppet.

Då blir varje satsning en risk.

Då blir hushållen och företagen rädda.

Då faller konsumtionen och investeringarna. Då stiger sparandet och arbetslösheten.

Vi har haft kraft och styrkan att möta krisen när den kom.

Vi sänkte skatten för vanliga människor så att hushållens köpkraft växte och samtidigt förbättrades arbetsmarknadens funktionssätt.

Vi införde RUT och ROT så att byggsektorn hölls uppe när det behövdes som mest. Vi tryckte samtidigt tillbaka den svarta sektorn och bidrog till att fler kan kombinera mera arbete med vardagspusslet.

Vi sänkte bolagsskatten och satsade på infrastruktur och forskning för att företagens investeringsvilja skulle återkomma.

Vi har satsat på skolan, på matematik, på lärare och på läxor, på yrkeshögskolor och på yrkesvux för att rusta människor och förstärka konkurrenskraften.

Vi gjorde självklart rena krisåtgärder. Mer pengar till kommunerna och mer resurser till arbetsförmedlingen gör att efterfrågan hålls uppe. Det är bra och det är viktigt.

Under krisen har Sverige kunnat lägga program för att stötta ekonomin för 2009, 2010, 2011, 2012 och 2013. Nu gör vi det också för 2014.

Inget annat land har kunnat fortsätta tillföra energi och långsiktigt förstärka tillväxten lika mycket som Sverige.

Det är en ansvarsfull ekonomisk politik

Det är en ekonomisk politik som tar ansvar för Sverige.

Det är ett ansvarstagande som skyddar Sverige.

Arbetsmarknaden fungerar bättre idag än 2006 och bättre än 2010.

Sysselsättningen är högre, arbetskraften större och utanförskapet mindre.

Det är fler som jobbar och de som arbetar, jobbar också mera.

Faktum är att det samlade antalet arbetade timmar har ökat kraftigt i svensk ekonomi.

2006 arbetade svenskarna 85 procent av amerikanarna. Idag har den siffran ökat till 95 procent.

2006 arbetade svenskarna mindre än Finland, Danmark och Storbritannien. Nu arbetar vi mera.

Sedan 2006 har de nominella lönerna ökat med över 20 procent och köpkraften väsentligt förstärkts.

De flesta löntagare har en extra månadslön i ekonomiskt utrymme tack vare skattesänkningar och löneökningar.

I den privata sektorn har det tillkommit 200 000 personer i ökad sysselsättning.

Det här handlar om reformpolitik.

Jobbskatteavdraget, breda reformer av bidragspolitiken och en omläggning av arbetsmarknadspolitiken, en mer flexibel arbetsmarknad är viktiga förändringar.

Att göra det mer lönsamt att arbeta påverkar hur arbetsmarknaden fungerar.

När det lönar sig bättre att arbeta, söker fler jobb i vidare kretsar.

När det lönar sig bättre att arbeta, lämnar människor olika bidragssystem snabbare.

När det lönar sig bättre att arbeta, blir parterna mer ansvarsfulla och jobben spelar större roll i löneförhandlingarna.

Det är alldeles klart att arbetsmarknadsreformerna har haft effekt.

Allra tydligast är kontrasten kring utanförskapet. Sverige har visat vägen för den nordiska modellen. Sjukfrånvaron har minskat snabbare i Sverige än i övriga nordiska länder.

Jämfört med 2006 står fler i arbetsför ålder utanför arbetskraften i Danmark, Finland och Norge, men i Sverige har deltagandet på arbetsmarknaden ökat.

Sverige har nu också lägst andel utanför arbetskraften av alla jämförbara EU-länder.

När SCB undersöker det svenska utanförskapet är detta idag tillbakapressat till de lägsta nivåerna sedan mätningarna började. Det är lägre än 2006 och det är lägre än 2010.

Den viktigaste orsaken är att vi idag har nästan 200 000 färre förtidspensionerade och nästan 60 000 färre sjukskrivna.

Socialdemokraterna tillät en explosion av sjukskrivningarna och människor gömdes undan i ersättningar och förtidspension.

Vi har fört en politik för fler i arbete.

Det är en politik för färre i utanförskap.

Det är en politik för fler jobb i växande företag.

Det är en politik för full sysselsättning.

Konkurrenskraften är starkare än 2006 och starkare än 2010. Sverige har stärkt sin konkurrenskraft mot många av våra viktigaste konkurrentländer, som t ex Danmark, Finland, Frankrike, Holland och Tyskland i termer av arbetskraftskostnaderna justerat för produktiviteten.

Produktivitet och konkurrenskraft ger högre löner och tryggar jobben.

Vi har gjort omfattande reformer för att säkra en starkare konkurrenskraft.

Förmögenhetsskatten, bolagsskatten, sänkta arbetsgivaravgifter, investeraravdraget och förändrade 3:12 regler har förbättrat riskkapitalförsörjningen.

Vi har minskat det statliga ägandet. Rullat tillbaka monopol. Ökat tillgängligheten och antalet arbetsgivare i välfärden. Minskat regelbördan.

Breda satsningar har genomförts för att förbättra infrastrukturen.

Satsningarna på underhåll av järnvägen kommer att vara 60 procent högre 2014 än 2006.

Betydande nyinvesteringar har beslutats.

De avgörande stegen mot ny stambana med snabbtåg till Norrköping och Linköping har tagits.

Det byggs både ny väg och järnväg mellan Motala och Mjölby.

Nu byggs en bro över Sundsvallsfjärden.

Malmbanan rustas upp.

E6:an byggs ut mellan Malmö och Trelleborg.

Västsvenska paketet ska komma på plats.

Och i Stockholm ska vi klara både förbifarten och utbyggnad av tunnelbanan.

Forskning och utveckling har förstärkts genom historiska satsningar.

Resurserna till forskningen höjs successivt med 4 miljarder mellan 2013 och 2016.

Anslagen till grundforskningen ökar med nästan 1 miljard per år mellan 2006 och 2014.

Sverige rankas högt i de flesta index som mäter konkurrenskraft. I Global Innovation Index rankades Sverige 12:a 2006. Idag har Sverige passerat både Tyskland och Danmark och rankas som det bästa landet i EU.

Skolan är mer kunskapsorienterad än 2006 och mer kunskapsorienterad än 2010.

Skolan och utbildningssystemet har förändrats så att kunskaperna står i centrum.

Debatten är nu fokuserad på hur mycket eleverna lär sig och hur svenska skolan ska kunna bli bättre.

Alliansens skolpolitik har syftat till att höja elevernas kunskapsresultat och öka likvärdigheten.

Regeringen har gjort omfattande reformer:

ny lärarutbildning,

karriärtjänster för 17 000 lärare,

skärpta behörighetskrav och fler behöriga lärare,

satt tydligare kunskapsmål,

gett mer utrymme för yrkesämnen,

påbörjat utbyggnaden av ett nytt lärlingssystem, och

infört regelbundna kunskapskontroller med omdömen, fler nationella prov och tidigare betyg.

Det är svårt att snabbt vända ett skolsystem som under lång tid gått åt fel håll, men politiken börjar ge resultat:

Andelen elever med godkänt i alla ämnen i grundskolan har ökat.

Andelen elever med slutbetyg från gymnasiet ökat.

Fler elever läser svåra kurser i matematik och språk.

Förtroendet för skolan ökar – föräldrar är mer nöjda.

Vi har byggt stabilitetsstrukturerna starkare sedan 2006 och sedan 2010.

Inflationen har varit lägre än i nästan alla jämförbara länder.

Handelsbalansen och bytesbalansen har uppvisat överskott alla år. Sverige har inte längre en utlandsskuld som tynger vår ekonomi.

Kronan är mer attraktiv och starkare än den varit på många år. Valutareserven har förstärkts.

Tiden då kronan var en skvalpvaluta, som bara föll, är över.

En lång rad förändringar gör det finansiella systemet mer robust:

Kravet på kärnkapital har mer än sexdubblats för storbankerna,

lånetak har införts,
riskvikterna för bolån har höjts,
stabilitetsavgift och stabilitetsfond är på plats,
finansinspektionens resurser har fördubblats,
krislagstiftning är i ordning och
nu kommer också en bättre amorteringskultur.

I september sålde regeringen Nordea. Staten ska inte vara ägare av banker. Men får man en bankkras måste staten kunna bli ägare.

Genom att gå in med aktiekapital säkras staten att krisbanker fungerar och genom att kräva aktiekapital säkras man att skattebetalarna får tillbaka sina pengar.

Det är också djupt moraliskt att ägarna av en bank som riskerar att gå i konkurs får ta konsekvenserna av sina misstag och se ägande uttraderat.

Men lika självklart som att staten ska kunna ta över banker ska dessa banker säljas. Det är genom att aktierna säljs som skattebetalarna får tillbaka sina pengar. Genom försäljningen av Nordea har skattebetalarna fått både 1990-talskrisen och den senaste bankkrisen återbetalad.

I många länder har skattebetalarna nära nog försatts i konkurs av bankkriser.

I Sverige har staten tjänat många miljarder på att agera tufft när det varit nödvändigt.

Så ska det vara. Så säkras vi skattebetalarnas pengar och gör Sverige till ett stabilare land.

Vi har tagit ansvar. Byggt buffertar, skyddsvallar, fonderat och förstärkt. Då blir Sverige tryggare, robustare och stabilare.

Sverige är ett bättre land att leva i 2014 än det var 2006 och 2010.

Sverige är ett enklare och rakare samhälle. Tryggheten och friheten i vardagen har ökat. Det upplevs rättvisare att den som jobbar har mer i plånboken.

Med mer i plånboken kommer också en ökad trygghet mot oförutsedda utgifter och större frihet att forma sitt liv.

Samhällskontrakten har stärkts när fler känner förtroende för skattesystemet och färre vill fuska.

Kortare vårdtider och möjlighet att köpa huvudvärkstabletter i butiker har gjort det enklare när man blir sjuk.

Sveriges pensionärer har fått fem skattesänkningar och de mest utsatta pensionärerna har fått kraftiga inkomstförstärkningar.

Vardagsfrihet som har gjort Sverige till ett lite rakare samhälle.

Vi är det enda partiet som sätter jobben främst.

Vi är det enda partiet som tar frihet på allvar.

Samtidigt står Sverige inför stora utmaningar. Världen har inte stått stilla.

Tillväxt- och utvecklingsländernas andel av världsproduktionen har ökat från 40 till 50 procent.

När man besöker Kina, Singapore, Etiopien, Nigeria eller Mexiko inser man att världen har bestämt sig.

Den tänker växa.

Det är samlat en miljard människor som lämnat extrem fattigdom bakom sig de senaste decennierna.

När vi förra veckan i Washington diskuterade Världsbankens framtidsstrategi så var det uppenbart att för första gången i mänsklighetens historia är det inte orealistiskt att vi kan lämna extrem fattigdom bakom oss under en kommande generation.

Samtidigt betyder detta att fler människor går in i världshandeln. Det senaste decenniet har 500 miljoner människor gått in i världshandeln. Det kommande decenniet följer säkert lika många indier, kineser och latinamerikaner efter. Blickar vi längre fram, bortom 2020 och 2030, så kommer säkert ytterligare en miljard människor från Asien och Afrika göra samma resa.

Vi vet hur detta gått till.

Demokrati och mänskliga rättigheter har vunnit terräng.

Marknadsekonomi har ersatt planekonomi, överregleringar och privilegier

i det forna Östeuropa,

i Asien,

i Latinamerika och

nu också i Afrika.

Underskott och inflation har minskat.

Handelshinder och transportkostnader har reducerats.

Utbildningsnivån har höjts.

Informationsteknologi har kopplat samman världen.

Välståndet har ökat snabbare än någonsin tidigare.

Fattigdomen har minskat snabbare än någonsin tidigare.

Det här är en fantastisk utveckling för mänskligheten.

Samtidigt innebär detta en utmaning för den gamla världen.

Konkurrensen hårdnar.

Att klara förändringar blir viktigare.

Kraven på att

utveckla nya produkter,

sänka priser,

förbättra kvaliteten,

ge kunder bättre service,

blir bara tydligare och tydligare år för år.

Sverige klarar utmaningen väl.

Vår kultur handlar om öppenhet och kreativitet.

Vi satsar mer på forskning och utveckling.

Våra företag är högteknologiska.

Våra myndigheter och förvaltningar är effektiva.

Etableringshinder och regelkrångel är mindre.

Medborgarna har mer förtroende både för varandra och för sina politiker.

Det betyder inte att vi kan slå oss till ro. Sverige står inför stora utmaningar.

Våra lönekostnader är höga och reallönerna har stigit snabbare än i de flesta andra länder.

Vi är ett höglöneland och vi ska vara ett höglöneland.

Vi är ett välfärdsland. Vi ska vara ett välfärdsland.

Vi ska hålla ihop Sverige. Vi ska erbjuda trygghet för alla. Vi ska säkra att alla barn får en bra skola.

Vi ska säkra att alla får chansen och att alla får chansen igen.

Men, ska vi klara det här, då MÅSTE vi vara

mer kreativa

mer förändringsbenägna

mindre tyngda och

mindre hindrade än andra.

Konkurrensen hårdnar för gamla välfärdsstater som Sverige. Samtidigt har vi stora egna utmaningar att möta i vårt land.

Fler måste komma i arbete.

Konkurrenskraften måste säkras.

Kunskaperna måste förbättras.

Tryggheten måste bli större.

Vi tror att Sverige måste fortsätta att förändras.

Vi tänker berätta för väljarna, före valet, om de avgörande utmaningarna och hur vi ska möta framtiden.

Det är vår uppgift inför valet.

Låt mig börja med jobben.

Det måste bli fler som kommer i arbete. Befolkningen åldras. Antingen möter man det med höjda skatter och då lägger vi tyngre bördor på företagen eller så fortsätter vi att skapa förutsättningar för fler som arbetar.

Vi har kommit en bra bit på vägen när det gäller att motverka utanförskapet. Men vi behöver komma längre.

Även idag finns det fattigdomsfällor. Fortfarande har vi arbetslöshetsfällor som gör att den som förlorar jobbet riskerar att fastna utanför arbetsmarknaden.

Ur ekonomiskt perspektiv är detta ett stort problem både för samhället och för den enskilde. Ur ett socialt perspektiv är det ännu värre.

Att ha ett arbete är centralt för människor.

Det är på arbetet vi skapar många av våra relationer till andra människor. Arbetskamrater är ofta lika viktiga som jobbet.

Det är på arbetet vi tillsammans med andra åstadkommer saker. När vi tillsammans löser problem och skapar resultat kan vi känna stolthet.

Det är ofta genom arbete vi känner att vi är viktiga för andra. De hus som byggs, de bilar som produceras, de barn som undervisas eller de företag som skapas,

de byggs,

de produceras,

de undervisas och

de skapas till nytta för andra människor.

Vi blir genom arbetet en del av ett samhälle och ett sammanhang.

Att företag vill växa och anställa lägger grunden för vårt välstånd och för vår välfärd. Genom arbete bygger vi samhället starkt.

Men då måste samhället vara byggt för arbete. Välfärdssamhället ger trygghet. Det är bra. Men bygger vi ett bidragssamhälle, där det inte lönar sig att arbeta tillräckligt, då lägger vi grunden för utanförskap.

Är a-kassan, sjukförsäkringen, förtidspensionen och försörjningsstöden så omfattande att det inte lönar sig att arbeta då blir det fler som lämnar arbetsmarknaden.

Då betyder det att de förlorar tryggheten från arbetskamrater.

De förlorar stoltheten av egen försörjning.

Vi måste fortsätta att skapa förutsättningar för att människor ska komma i arbete de kommande åren.

Tre områden framstår som särskilt viktiga.

För det första måste det löna sig att arbeta. Det är viktigt att fortsätta att sänka skatten på arbete när det ekonomiska läget så tillåter.

För det andra måste vi rusta människor bättre för arbete. Kunskap, skolan, yrkesutbildningar och yrkesintroduktionsanställningar måste förbättras för att ge förutsättningar för fler att vara anställningsbara.

För det tredje måste vi bredda vägarna in på arbetsmarknaden. Trösklarna är för höga och dörrarna för trånga.

Det måste vara enklare för unga människor och invandrare att snabbt komma in på arbetsmarknaden. Det sker viktiga förändringar genom yrkesintroduktionen, men det arbetet måste förstärkas och vidgas.

Det är nödvändigt att vi stödjer, pressar, uppmuntrar och driver på parterna för att öppna dörren till arbetsmarknaden.

Svensk arbetsmarknad måste bli mer flexibel, mer öppen och släppa in fler.

Det måste bli enklare, mindre riskfyllt, mindre kostsamt och mindre krångligt att anställa i Sverige.

Det måste också finnas mer resurser för att öka tryggheten i arbetslivet. Så att fler vågar röra sig, så att fler får en ny chans och så att omställningsförmågan ökar.

Vi kan inte luta oss tillbaka. Vi måste fortsätta att förändra Sverige och vi måste fortsätta att förbättra Sverige.

Om jobben är den första utmaningen är den andra stora utmaningen för Sverige konkurrenskraften. Vi vet att vi är mer utmanade än tidigare, men vi vet också hur vi bygger konkurrenskraft långsiktigt.

Det handlar om att förbättra entreprenörsklimatet.

Det måste vara fler som tar innovationer till marknaden.

Det måste vara fler som omorganiserar företag och produktion så att sysselsättningen kan växa i gasellfart.

Det måste vara fler som vågar växa och som vågar göra sitt företag till en världsledare.

Det handlar om Ikea och Losec. Tetrapak och Skype. Securitas och krockkuddar. HM och strålkniivar. Tele2 och GSM.

Nya företag som alla blivit världsledare och innovationer som används av människor över hela världen.

Det är entreprenörspolitik. Då måste det löna sig att driva företag. Då måste

skattesystemet uppmuntra dem som investerar långsiktigt. Då måste regler och myndigheter fungera så att nya företag kan etableras och så att inte onödiga hinder och kostnader förlamar.

Det handlar om innovationsförmåga.

Det måste handla om att vi investerar i skolor och ett utbildningssystem som gör att svenska ingenjörer, svenska forskare och svenska utvecklare är mer kreativa och mer banbrytande än andra.

Det måste handla om att vi investerar i högre utbildning så att grundforskningen så att vi har bättre villkor att bygga nytt vetande i Sverige än i andra länder.

Det handlar om att vårt skattesystem gör att det finns riskkapital och kraft att gå in i tidiga skeenden.

Det handlar om investeringsklimat.

Det handlar om att vi måste investera mera i vägar, järnvägar, energiproduktion, maskiner och anläggningar.

Då måste skatterna uppmuntra långsiktiga ägare som bygger starka bolag och som investerar för framtiden.

Så ska vi bygga för framtiden.

Så ska vi stärka konkurrenskraften.

Så ska vi säkra att Sverige står starkt i en allt tuffare värld.

Jobb och konkurrenskraft det är viktiga utmaningar för Sverige. Den tredje stora utmaningen är kunskap. Kunskap är centralt i sig själv.

Större kunskaper vidgar synen på livet och ökar förståelsen för omvärlden.

Kunskap är också centralt för tryggheten i arbetslivet. Vi vet att långtidsarbetslöshet framförallt drabbar människor som inte har en gedigen utbildning.

De som saknar en avslutad gymnasieutbildning löper mer än dubbelt så stor risk att drabbas av långtidsarbetslöshet.

Av de som är långtidsarbetslösa så utgör de som inte har en gymnasieutbildning en fjärdedel.

Vi vet vad som ger kunskaper. Det är undervisning och studier. Ingen har någonsin lärt sig någonting utan att anstränga sig. Utbildning handlar om att motivera unga människor att lära sig lära. Det är vår väg mot mera kunskap.

Sverige är ett bra samhälle. Det är tryggare att födas i Sverige än i nästan alla andra länder.

I Sverige ger vi förutsättningar för alla människor att växa och utvecklas.

I Sverige ger vi människor verktyg att bygga sin egen framtid.

Det är arbete, kunskap och företagande som lägger grunden för välfärden.

Det är tack vare god tillväxt och ansvarstagande i den ekonomiska politiken Sverige klarar av att ge medborgarna bättre välfärd än de flesta andra länder.

Vi lägger större resurser på förskolan och skolan. I Europa är det bara Danmark som satsar mer på utbildning än Sverige.

Vi lägger mer resurser på sjukvård och äldreomsorg än de allra flesta länder i Europa. Bara Nederländerna och Finland spenderar mera på att ta hand om sina medborgare än Sverige gör.

Vi har sänkt skatterna och vi har tryggat välfärden.

De offentliga utgifterna motsvarade ca 50 procent av BNP när vi tillträdde och de motsvarar alltjämt 50 procent av BNP.

Sverige har mer omfattande sociala utgifter än de allra flesta länder och

Sverige har fler anställda i den skattefinansierade välfärden än de flesta jämförbara länder.

I Sverige har vi kunnat öka satsningarna på välfärdens kärna under de svåra åren.

Skatteintäkterna har ökat.

Staten, kommuner och landsting kommer 2014 att ha 40 miljarder i större skatteintäkter än 2006. Med mera tillväxt och färre i utanförskap finns det också mera resurser till välfärden.

Sedan 2006 har resurserna för förskolan och skolan ökat med över 10 mdr kr.

Sedan 2006 har resurserna för sjukvården ökat med nästan 20 mdr kr.

Sedan 2006 har resurserna för äldreomsorgen ökat med 8 mdr kr.

Det är idag fler som arbetar inom vården, skolan och omsorgen än 2006.

När vi tillträdde var 1 200 000 sysselsatta i den skattefinansierade välfärden.

2014 kommer det att vara 1 225 000 personer som tar hand om våra barn, undervisar i våra skolor och möter patienter på vårdcentraler.

Att Sverige satsar mer på välfärden ger också resultat. I Sverige är inkomstskillnaderna när man tar hänsyn till välfärden - att alla får sjukvård, äldreomsorg och utbildning oavsett inkomst och finansierat med skattepengar - mindre än i nästan alla jämförbara länder.

Ett av de bästa måtten på hur väl ett land tar hand om sina medborgare är hur

många som lever i svåra materiella omständigheter.

I Sverige gör något mer än 1 procent av befolkningen det. I EU gör uppemot 10 procent det.

Till och med i länder som Tyskland, Storbritannien och Frankrike är det mer än 5 procent som lever under svåra materiella förhållanden.

Vad som är än mer slående är att i Sverige har vi lyckats minska andelen som lever i svåra förhållanden under krisen. Sedan 2006 har andelen nästan halverats.

Man säger ibland att det är barnen som bäst visar hur väl ett samhälle tar hand om de sina. Sverige gör ett bra jobb.

Tittar vi på andelen barn som växer upp i svåra materiella förhållanden så är den siffran i Sverige strax över 1 procent medan den för EU ligger på ca 10 procent.

Andelen barn i svåra materiella förhållanden har också minskat i Sverige, från ca 3 procent 2006 till strax över 1 procent 2011.

Sammanhållningen pressas i kriser. Därför har vi värnat sammanhållning.

Bostadsbidraget har höjts för såväl unga som för barnfamiljer.

Flerbarnstillägget har höjts.

Studiemedlet har förbättrats

Bostadsstöden för pensionärer och förtidspensionärer har förbättrats.

Grundnivån i föräldrapenningen har höjts.

Marginal effekterna i försörjningsstödet har minskats.

En fritidspeng för barn i utsatta hushåll är på väg att införas.

I Sverige är välfärden trygg. Tryggare än 2006 och tryggare än 2010.

Det är vår uppgift att fortsätta trygga välfärden i Sverige. Det gör vi med jobb, med arbete, med företagande och med kunskap. Det är vår välfärds politik.

Idag är det 331 dagar kvar till valdagen.

På valdagen lägger väljarna sina röster

för att avgöra vem som ska inneha regeringsmakten,

vilken politik som ska föras i Sverige och

i vilken riktning vårt land ska gå.

Mot Allians för Sverige står en splittrad opposition som vill föra Sverige tillbaka i tiden.

Sverige har mer omfattande offentliga åtaganden och bördor än de allra flesta länder i världen.

Det är en utmaning för Sverige i en värld där konkurrensen tilltar och där allt fler länder deltar i världshandeln.

Sverige har ett vägval 2014.

Antingen förbättrar vi företagens villkor, så att fler vill anställa, eller så backar vi tillbaka till en politik

där offentliga utgifter växer,

där skatterna höjs och

där konkurrenskraften försämras av allt tyngre bördor.

En politik där jobb slås ut, där jobb inte kommer och där jobb flyttar bort.

Där tryggheten minskar, där löneutrymmet krymper och där välfärden på sikt försämras.

Det är vägvalet för Sverige.

Socialdemokraterna, miljöpartiet och vänstern vill höja skatterna för företagen och medborgarna.

Arbetsgivaravgiften för unga ska höjas.

Momsen i tjänstesektorn höjas.

Marginalskatten ska upp över 60 procent

Bensinskatten ska höjas.

Lastbilsskatt och flygskatt ska införas.

Skatten på energi och transporter ska höjas samlat med 17 miljarder kronor om miljöpartiet får bestämma.

Får vänsterpartiet sin vilja igenom höjs bolagsskatten och både arvs- och förmögenhetsskatten kommer tillbaka.

Socialdemokraterna, miljöpartiet och vänsterpartiet föreslår att bidragssystemen ska byggas ut och arbetslinjen undermineras.

A-kassan ska höjas och arbetslöshetstiderna förlängas.

Sjukförsäkringen ska höjas, korttidsfrånvaron öka och långtidssjukskrivningar ska bli enklare.

Förtidspensionärerna ska bli fler.

Arbetsmarknaden återregleras.

AMS-politiken expanderas och plusjobben komma tillbaka.

Kärnan i politiken är att skatterna på jobben ska höjas och bidragssystemen byggas ut.

Det är en märklig politik.

I en åldrad välfärdsstat, med växande åtaganden, i en allt mer konkurrensutsatt värld, är det en farlig väg:

Att öka belastningen på ekonomin, genom att öka offentliga utgifter och höja skatterna.

Att minska hushållning med de offentliga utgifterna, genom att öppna transfereringssystemen och höja utgiftstaken.

Att minska arbetskraften och öka bidragsberoendet.

Att försämra investeringsklimatet genom att höja skatterna.

Detta är en politik som prövats förr.

Släpper man lös bidragssystemen och höjer utgiftstaken då vet vi vad som händer.

Då åter bidragsutgifterna upp allt annat.

De åter upp utrymmet för skolan.

De åter upp utrymmet för sjukvården.

De åter upp jobben. Och en sak vet vi, till slut kommer en nota som alla får betala.

Att lova höjda bidrag och höjda skatter må vara populärt, men det skadar Sverige.

Det skadar jobben,

det skadar investeringar,

det skadar konkurrenskraften

och det leder ofrånkomligen till ett ökat utanförskap.

Sverige står inför ett viktigt vägval.

Vi ska ta ansvar för offentliga finanser.

Vi ska göra det mer lönsamt att arbeta.

Vi ska öppna vägarna in på arbetsmarknaden för dem som står utanför.

Vi ska förstärka företagsklimatet.

Och vi ska bygga Kunskapssverige starkare.

Vi ska säkra välfärden.

Det är vårt mål och vårt uppdrag.

Vi har 331 dagar på oss att övertyga väljarna att det behövs en Alliansregering också i valet 2014.

Det är uppgiften för den här stämman.

Tack så mycket.

Taggar

2010-tal, 2013, Man, Moderaterna, Politiska tal

URI

<https://www.svenskatal.se/tale/anders-borg-tal-pa-moderaternas-partistamma-2013>